Temps Ordinari - Vint-i-novè diumenge

Per JosemiE el dl., 11/10/2021 - 17:00

Is 53,10-11
He 4,14-16
Mc 10,35-45

Venim de celebrar, divendres passat, Santa Teresa de Jesús. Una dona forta i incansable buscadora. Ben conscient de la seva realitat personal i sempre decidida a confiar. (“*Vuestra soy, para Vos nací. ¿Qué mandáis hacer de mí?”)*

Comencem, avui, un període de escolta eclesial –preparació pel Sínode- que hem d’aprofitar per prendre consciència d'on estem, quina és la missió a la qual som enviats, quines són les crides, quines les necessitats... i quina l’esperança que hem de compartir.

Ja fa uns diumenges que anem seguint com Jesús ensenya els seus deixebles. Per entendre bé l’ensenyament d’avui cal recordar-nos que en els versets anteriors –que no hem escoltat- Jesús anuncia, per tercera vegada, la seva passió. I els deixebles segueixen sense entendre.

1.- A ser deixeble de Jesús, se n’aprèn.

Mira que en són de despistats i patosos!! Jesús els ha repetit que s’encamina a un moment transcendental. Que el seu messianisme passa per l’entrega, la mort, el patiment. Que el seu triomf no és una escena triomfal, tal com tots l’entenem. Res d’honor i poder. I els deixeble no entenen. No entenen i encara pregunten allò de “quan pujarem de categoria?”

Els deixebles de Jesús no entenen. No són capaços d’acceptar les propostes de Jesús que no entren als seus esquemes. Segueixen en el seu pensament: buscar els primers llocs. Buscar els reconeixements.

Jesús va per una altra banda. Jesús està a un altre lloc.

I Jesús –quina paciència!!- els ensenya i els instrueix. Segueix confiant en ells. Segueix fent via amb ells. No els engega a dida. Segueix fent comunitat.

Això és el que Jesús fa amb nosaltres. Amb cadascú de nosaltres. Amb mi. Necessitem de la seva paraula. Del seu ensenyament. Necessitem aturar-nos a escoltar. I que ens entri ben endins. Necessitem adherir-nos al projecte de Jesús. Sortir dels nostres somnis i esquemes. Escoltar-lo a Ell. No els nostres deliris.

Com aquells primers seguidors, a ser deixeble de Jesús se n’aprèn. Ningú no neix ensenyat. I ens trobarem, segur, amb els peus dins la galleda un cop, i un altre... Se n’aprèn, mirant Jesús!

2.- No sigui així entre vosaltres.

De petits vam aprendre la llei de la gravetat. I l’experimentem en tot moment, en la vida quotidiana!!

Ben segur, podríem pensar que existeix una “llei de la gravetat inversa” en l’àmbit del comportament humà. També l’experimentem ben sovint! I vindria a dir que, de fet, tots volem pujar. Tots volem estar per sobre, ascendir. Tots volem estar més amunt que els altres. Distingir-nos “per dalt”. Deixar clar a quin nivell està cadascú. I, si per estar per sobre, cal trepitjar... també ho fem. Tots i totes. D’una manera o d’altra. Els humans som així.

La Bona Notícia de Jesús ens diu: No sigui així entre vosaltres. Hi ha una altra manera de relacionar-se. Hi ha un altre codi de circulació. És cert que aquesta “llei de la gravetat inversa” ens afecta a tots. L’exercim i la patim tots. Cert. Però entre vosaltres, res d’això. Podem vèncer aquesta llei. I el contrapès que ens obre a vèncer-la, es el servei. Posar-se a servir a qui tenim al costat. Al nostres germans i germanes. A qui necessita el nostre ajut. Ajupir-nos per ajudar. Per rentar els peus. Servir. Abaixar-nos. Posar-nos al final. Als darrers llocs. Com el mateix Jesús.

3.- Quin és el meu lloc?

Sovint escoltem els missatges que ens diuen que la vida és una carrera, i campi qui pugui. I si cal donar un cop de colze per no deixar-nos avançar, es dóna. Anem plens de recomanacions per assolir els primer llocs...

I Jesús ens diu avui que... res d’això. Que hem d’especialitzar-nos es servir. Defugir els llocs d’honors, i posar-nos al final.

Fa uns anys Arrels, una entitat que fa camí amb persones sense llar, va difondre entre els seus voluntaris una dita... que podria ser la síntesi d’aquest evangeli d’avui. “No vull ser important. Vull ser útil”.

ETIQUETES
ENSENYAR APRENDRE SERVEI